

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De tentationibus Godefridi Scholastici sancti Andreae in Colonia, cap. 49

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

po factum fuisse monachum. Hic cum alium quendam militem, æquè in armis strenuum, in sæculo amicum habuisset, & die quadam ad conuersionem eum hortatus fuisset; respondit ille magnæ pusillanimitatis verbum: Verè amice, ego fortè venirem ad ordinem, si non esset vna res quæ timeo. Interrogante monacho, quanam esset res illa: respondit miles: Vermiculi vestimentorum: pannus enim laneus multos vermiculos nutrit. Tunc ille subridens ait: O fortem militem, qui in bello diaboli non timuit gladios, in militia Christi timere debet pediculos? Auferent tibi nunc pediculi regnum cælorum? Ille, licet ad hæc verba tunc tacuerit, tempore tamen modico emenso, effectum respondit: nam & ordinem, tam verbis quàm exemplo illius prouocatus, intrauit. Contigit vt postea hi duo conuenirent Colonia in ecclesia beati Petri: Monachus verò Campensis, cum alterum regulariter salutasset, subridens adjecit: Quid est frater, timésne adhuc vermiculos? Ille, bene recordans vnde talis interrogatio haberet originem, & ipse subridendo respondit verbum bonum & memoria dignum: Crede mihi frater, & hoc pro certo scias, quia si essent omnes vermiculi omnium monachorum in meo corpore, non me de ordine morderent. Quo verbo audito, ille multum ædificatus est, multis ad ædificationem recitans. Vides quantæ fortitudinis sit factus is, qui ante conuersionem nimis fuerat pusillanimis? vnde hoc, nisi ex diuinis cōsolationibus, quæ sunt in ordine? Hæc de his dicta sint, quos vitiū pusillanimitatis ne cōuertatur auerit. Nunc audi aliqua exēpla de his, quos post conuersionem, ne proficerent, tentauit & impediuit.

CAPVT XLIX.

Scholasticus sancti Andree in Colonia Godefridus, cum esset vir debilis, & decrepitæ ætatis, ad ordinem cum multa animi instantia venit. Ego verò cum ipso in probatione fui; de quo etiam plurima, quibus vexabatur, tentationum genera vidi & audiui. Die quadam cum ad chorum festinaret, & cappam suam induere conareretur, diabolus conatum eius impediuit,

Novitiorum tentationes.

uit, cappamque fortiter extraxit. Tandem post non modicam fatigationem ad se reuersus, à diabolo se impediri considerans, cappam induere cessauit, & signas se fugauit inimicum, nec aliquod deinceps passus est impedimentum. Cùm iam ad finem tenderet annus probationis, cœpit ei diabolus ad mentem reducere diuersa, quæ in seculo habuerat commoda, proponere etiam plurima, quæ in ordine esse uidentur incommoda, pondus uidelicet uestimentorum, longas uigilias, & silentium, calorem in æstate, & frigus in hieme, regulare ieiunium, & tenuem diætam, & cætera huiusmodi similia: in quorum omnium consideratione ira pusillanimis effectus est, ut omnino de perseuerantia desperaret, & dixit mihi: Non putabam ordinem tantæ esse distractionis: usque ad hoc tempus æstimauit, quod minuti carnes comederent, & quod monachi sine cucullis suis dormirent: pœnitet me huc uenisse: propositum meum est, ut per memetipsum cantem in ecclesia mea in Herlisheim, cuius pastor sum, quæ satis malè modò locata est, & spero per Dei gratiam, quod honestè & sine querela regere debeam in ea plebem mihi commissam. Cui respondi: Tætatio diaboli est, qui uos sub specie boni ejicere conatur. Tunc ait: Si istud non est bonum, reuertar ad præbendam meam, & in ambitu claustrum cameram aliquam mihi eligam, ubi tam canonicè uiuam, ut alicui exêplo meo ædificetur: chorum frequetabo, & quicquid mihi subtrahere potero, pauperibus erogabo: Ad quod iterum respondi: Et hoc consiliu diaboli est: si reuersus fueritis, omnibus eritis derisui, & qui hæc suaserit, in peccata pristina uos præcipitabit. Sic eo fluctuante, cùm die quadam ego ad latus eius sederem, & uerba consolationis impenderem, codicem psalmodiarum arripuit, & ait: Videamus quid de me dicturi sint fratres mei, si reuersus fuero: primus autem uersiculus qui occurrit iste erat: Aduersum me loquebantur, qui sedebant in porta, & in me psallebant, qui bibebant uinum. Statimque exclamauit: Verum prognosticum: ego, inquit, tibi exponam prophetiam

Psal. 68.

lus qui occurrit iste erat: Aduersum me loquebantur, qui sedebant in porta, & in me psallebant, qui bibebant uinum. Statimque exclamauit: Verum prognosticum: ego, inquit, tibi exponam prophetiam

ita istam: Si rediero ad S. Andream, concanonici mei, quoties in porticu ecclesie sue sedebunt, ipsi aduersus me loquentur, me iudicantes, & de salute mea disputantes: noctibus vero, quando sedebunt ad ignem, & vacabunt potationibus, ero psalmus eorum. Sicque Dei misericordia ad mentem reductus, & a se confortatus, monachus effectus est, & non multo post in bona contritione defunctus, migravit ad Dominum.

CAPVT L.

Rainerus, iam dictae Ecclesie sancti Andreae Scholasticus, & fratris Godefridi successor, cum post eius mortem fieret apud nos nouitius, in tantum cepit variis tentationibus vexari & turbari, ut pusillanimitas effectus, die quadam Domino Geuardo Abbati diceret: Non possum hic diutius manere, quia nec ordinem valeo diutius sustinere. Quem cum interrogasset, quod vultis ire? Respondit ille: Ad prebendam meam oportet me redire. Tunc Abbas, quasi vir prudens, quandam seueritatem simulans cepit (nescio ad quem) clamare: Afferte mihi securim: cui cum diceret nouitius: Quid debet securis? respondit, ut praecidantur pedes vestri. Credite mihi, magis volo vos sine pedibus semper pascere, quam vos sinam abire, & confundere domum nostram. Tunc ille subridens ait: Melius est ut maneam, sicque per verba iocosa cessauit tentatio satis dura. APOLLON. Ut considero, nouitius facile tentatur, & facile sanatur. CAESARIUS: Hoc plenius scies in sequenti capitulo.

CAPVT LI.

Nouitius quidam cum in Hemmenrode satis tranquille annum peregisset probationis, & voluntate stabilitatis expressa in capitulo, radendus esset in monachum, atque is, qui eum radere debebat, rasorium in corrigia corrigeret, diabolus eadem hora sic iuuenem contristauit, sicque pusillanimitas reddidit, ut mutato animo rasorem non admitteret. Quo viso, dominus Hermannus Abbas loci sanctae Mariae, tunc ibidem Prior, simulata quadam iocunditate accurrit, collum iuuenis utroque brachio strinxit, &

quia